

N:o 20.

Ank. till Riksd. kansli den 4 maj 1897, kl. 2 e. m.

Andra Kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande n:o 6, i anledning af väckt motion om öfverlåtande i visst fall åt kommunerna att bestämma om rätt till försäljning af öl och vin till mindre belopp än tvåhundrafemtio liter.

Af herrar *D. Persson* i Tällberg och *A. W. Styrlander* har väckts följande motion:

Genom kongl. kungörelsen af den 2 juni 1893 (som trädde i kraft den 1 oktober samma år) vidtogs den förändring i kongl. förordningen af den 24 oktober 1885, angående försäljning af vin och maltdrycker m. m., att i allmänhet ingen blott på grund af anmälan om idkande af handel har rätt att å landet till afhämtning idka försäljning af vin och maltdrycker till mindre belopp än tio liter.

Att denna bestämmelse haft en god verkan och kraftigt befrämjat nykterhet och sedlighet, erkännes med tacksamhet af hvarje sansad nykterhetsvän. Och en stor del landthandlare hafva, sedan nämnda förordning trädde i kraft, helt och hållet upphört med vin- och ölhandel.

Det såg derfor en tid ut, som om de kommuner, hvilka ville befria sig ifrån sådan handel, också skulle vinna sitt mål derutinnan. Men tillverkarna af de s. k. svagare rusdryckerna, särskildt ölbryggerierna, hafva förstått att på många ställen i vårt land icke allenast omintetgöra den välgörande verkan i nykterhetsvänlig rigtning, som åberopade stadgande till

en början åstadkom, utan de hafva till och med deraf skaffat sig fördelar, i ty att bryggerierna i de kommuner, der landthandlarena upphört med ölhandel, upprättat depôter eller s. k. öltappningsaffärer, från hvilka öi försäljes i stor omfattning.

Och då proceduren för erhållande af rätt till idkande af vin- och ölförsäljning, när den afser belopp af minst tio liter, är så enkel som att blott göra anmälan om handels idkande, öppnas ofta rusdrycksförsäljningsaffärer inom kommuner, som helst ville vara befriade ifrån sådana.

Vi tro därför, att det vore i nykterhetens sanna intresse samt med billighet och rättvisa öfverensstämmande, om kommunerna sjelfva finge bestämma om sådana försäljningsars inrättande på samma sätt, som då fråga är om tillstånd att till afhemtning få försälja mindre belopp än tio liter.

Under förutsättning, att den motion, som redan är väckt, och hvari begäres, att de svagare maltdryckerna skola fritagas från de inskränkande bestämmelser, som nu äro gällande för vin och maltdrycker, varder af Riksdagen antagen, få vi, på grund af hvad vi sålunda anfört, hemställa,

att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t begära sådan ändring i kongl. förordningen af den 24 oktober 1885, angående försäljning af vin och maltdrycker m. m., att den, som på landet, inom annan kommun, än der tillverkningen sker, vill till afhemtning försälja vin eller starkare maltdrycker till mindre belopp än tvåhundrafemtio liter, måtte dertill söka tillstånd på sätt som i 11 § af nämnda förordning är stadgadt för erhållande af rätt till idkande af försäljning till mindre belopp än tio liter.

Då den förutsättning, hvarpå motionen är byggd, genom Första Kammarrens beslut förfallit, får utskottet föreslå,

att ofvannämnda motion ej måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 4 maj 1897.

På utskottets vägnar:

P. WALDENSTRÖM.